

Bijlage 4. Behandeling van de adviezen, opmerkingen en bezwaren bij het ministerieel besluit tot definitieve opheffing van de bescherming als stadsgezicht van de omgeving van een laatclassicistisch burgerhuis in Tongeren

Provincie: Limburg

Gemeente: Tongeren 1ste afdeling, sectie C

Objectnummer: 4.02/73083/123.1

-

Dossiernummer: 4.001/73083/106.1

Omschrijving:

Laatclassicistisch burgerhuis met omgeving, Maastrichterstraat 94-96

Mij bekend om gevoegd te worden bij het besluit van heden:

Brussel, 19/07/24

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Getekend door: Matthias Diependaele (Si)
Getekend op: 2024-07-19 13:41:09 +02:00
Reden: Ik keur dit document goed

Matthias DIEPENDAELE

1. Advies uitgebracht voorafgaand aan de voorlopige opheffing

1.1. Advies uitgebracht door de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed (VCOE)

Het advies werd gevraagd op ...

De VCOE bracht op ... een (voorwaardelijk) gunstig/ ongunstig advies uit over de opheffing van het onroerend goed. Het advies maakt integraal deel uit van het opheffingsdossier.

De VCOE bracht geen advies uit over deze opheffing. In uitvoering van artikel 6.1.3. van het Onroerenderfgoeddecreet is het advies gunstig.

Behandeling van het advies:

Conclusie: het advies heeft invloed op het inhoudelijk dossier en/ of het ministerieel besluit. Het inhoudelijk dossier en/ of het ministerieel besluit werden als volgt aangepast:

Conclusie: het advies heeft geen invloed op het inhoudelijk dossier en/ of het ministerieel besluit.

Het advies werd gevraagd op 28 november 2023.

De VCOE bracht op 14 december 2023 een voorwaardelijk gunstig advies uit over de opheffing van het onroerend goed. Het advies maakt integraal deel uit van het opheffingsdossier.

Behandeling van het advies:

ALGEMENE BEDENKINGEN BIJ HET PROJECT 'SNELLE SCREENING' (2021-2022)

Opmerking VCOE:

3. Binnen dit project werd beslist tot de opstart van maar liefst 126 procedures voor gedeeltelijke of gehele opheffing van bescherming. Daarbij worden volgende rechtsgronden gebruikt:

– Art. 6.2.1,1° van het Onroerenderfgoeddecreet: 'De erfgoedwaarden van het beschermde goed zijn onherstelbaar aangetast of verloren gegaan'.

– Art. 6.2.1,3° van het Onroerenderfgoeddecreet: 'De gehele of gedeeltelijke wijziging of opheffing is vereist omwille van het algemeen belang'. Het project vult dit 'algemeen belang' ruim in als de 'rechtszekerheid' of een 'wijzigende context' waarin de (resterende) erfgoedwaarden vandaag niet langer toereikend zouden zijn om de bescherming te verantwoorden.

Zoals gesteld vindt de commissie het een goede zaak dat werk wordt gemaakt van het evalueren en actualiseren van het beschermde bestand. Het verlies van erfgoedwaarden of het 'algemeen belang' kunnen echter niet zonder meer aangegrepen worden om beschermingen stop te zetten. De procedure vereist steeds een kritische afweging op basis van een eenduidig beoordelingskader, daarbij rekening houdend met de oorzaken van de problematische toestand van de bescherming. Zo benadrukt de parlementaire voorbereiding van het Onroerenderfgoeddecreet: 'In geen geval kan verwaarlozing of gebrek aan onderhoud door de (huidige of vorige) zakelijkrechthouder of beheerder aanleiding geven tot een wijziging of gehele of gedeeltelijke opheffing van de bescherming'. Bij inbreuken op het actief- en passiefbehoudsbeginsel kan een eventuele

opheffing van bescherming dus enkel volgen als aangetoond is dat handhaving afgerond, uitgesloten of gehypothekeerd is. Wanneer handhaving in het verleden in gebreke bleef wordt de veroorzaker beloond voor wanbeheer.

Behandeling van het advies:

In het inhoudelijk dossier bij het opheffingsbesluit wordt in de beheershistoriek steeds weergegeven of er sinds de bescherming een handhavingstraject gelopen werd op basis van het beheersarchief van het agentschap Onroerend Erfgoed en informatie van de afdeling Handhaving van het departement Omgeving. In de archieven kan soms niet teruggevonden worden waarom men na een inbreuk of een misdrijf destijds niet is overgegaan tot handhaving. Bij de snelle screening werd steeds nagegaan of de opstart van een handhavingstraject nog opportuun is of niet. Indien een handhavingstraject nog lopende is of opgestart kan worden, wordt er geen procedure tot opheffing van de bescherming opgestart.

Opmerking VCOE:

Indien nog erfgoedwaarden overblijven moet het eventuele opheffingsvoorstel gebaseerd zijn op grondig en consistent vergelijkend onderzoek, zodat de noodzaak tot opheffing en het belang van het betreffende erfgoedobject in het globale Vlaamse beschermingsbestand steeds goed kan worden ingeschat. Daarbij is belangrijk om niet enkel de erfgoedwaarden toegekend op moment van bescherming te (her)evalueren, maar ook mogelijk bijkomende erfgoedwaarden die vanuit het hedendaagse perspectief van toepassing zijn.

Behandeling van het advies:

De snelle screening van het beschermde bestand had als doel die beschermingen te detecteren die vandaag overduidelijk niet meer aan de hedendaagse selectiecriteria voor bescherming op Vlaams niveau voldoen. Het onderzoek omvatte geen uitgebreide studie per thema of typologie. Waar er nog resterende erfgoedwaarden zijn, wordt door de evaluatie aan de hand van de criteria in het inhoudelijk dossier (3.1. Evaluatie van de opheffing van de bescherming) en in het ministerieel besluit steeds aangetoond dat de opheffing van de bescherming evident is en er door de opheffing geen hiaat in het beschermde bestand ontstaat. Aangezien het een actuele evaluatie op basis van de hedendaagse inzichten inzake erfgoedwaarden is, hanteert het agentschap steeds de huidige selectiecriteria zoals omschreven in het Onroerenderfgoedbesluit en de huidige erfgoedwaarden zoals omschreven in het Onroerenderfgoeddecreet.

Opmerking VCOE:

4. Zonder kritische en eenduidige afweging ontstaan volgens de commissie gevaarlijke precedentes die eigenaars of gebruikers aanmoedigen om beschermingsplichten niet na te leven. Het kan bovendien aanleiding geven tot het in vraag stellen van beschermingen die wel nog toereikend zijn, met de uitholling van het eerdere beschermingsbeleid en het beschermingsinstrument tot gevolg. Vooral de ruime invulling van de rechtsgrond 'algemeen belang' - nochtans voornamelijk bedoeld ter afweging van strijdige ruimtelijke belangen - is in dat verband zorgwekkend. De parlementaire voorbereiding verduidelijkt dat deze mogelijkheid in geen geval een vrijgeleide mag zijn om het belang van een bescherming te ondermijnen.

Behandeling van het advies:

Elk voorstel tot opheffing van de bescherming binnen het project van de evaluatie van het beschermde bestand werd grondig onderzocht, afgewogen en geëvalueerd. De uitgewerkte inhoudelijke dossiers met een overzicht van de individuele en specifieke beschermings- en beheershistoriek zijn hiervan het resultaat.

Bij de opheffingen waar 'algemeen belang' als rechtsgrond voor de opheffing van de bescherming wordt gebruikt, wordt de opheffing bijkomend grondig gemotiveerd door het beschermde goed af te wegen aan de huidige selectiecriteria en erfgoedwaarden. Hierbij wordt aangetoond dat het beschermde goed in haar huidig voorkomen onvoldoende erfgoedwaarde heeft voor een bescherming op Vlaams niveau en de opheffing geen hiaat binnen het beschermde bestand veroorzaakt.

Opmerking VCOE:

De commissie stelt verder vast dat in het betreffende project de rechtsgrond 'algemeen belang' ook wordt ingeroepen wanneer onoordeelkundige werken, al dan niet vergund, werden uitgevoerd, zelfs wanneer niet alle erfgoedwaarden verdwenen zijn, en dat er niet altijd een passend onderscheid wordt gemaakt tussen de evaluatie van een beschermd monument en van een beschermd stads- of dorpsgezicht of cultuurhistorisch landschap.

Behandeling van het advies:

De rechtsgrond 'de erfgoedwaarden zijn onherstelbaar aangetast of verloren gegaan' (Art. 6.2.1., 1°) veronderstelt een volledig en onherroepelijk verlies en wordt enkel gebruikt wanneer de erfgoedwaarden volledig verdwenen zijn. De rechtsgrond 'algemeen belang' wordt gebruikt wanneer het onroerende goed nog erfgoedwaarden heeft, maar waarbij deze na toetsing aan de selectiecriteria onvoldoende blijken om een bescherming op Vlaams niveau te verantwoorden. Het klopt dus dat in sommige gevallen het onroerend goed nog erfgoedwaarden heeft, al dan niet na onoordeelkundige (vergunde) werken. Door deze resterende erfgoedwaarden te erkennen en te omschrijven aan de hand van de selectiecriteria kunnen deze erfgoedwaarden nog gevrijwaard worden door bijvoorbeeld het onroerende goed vast te stellen in de inventaris.

Bij de evaluatie van het beschermde bestand vertrok het agentschap Onroerend Erfgoed vanuit het beschermingsstatuut waarin het goed beschermd werd en de afbakening. Bij een onroerend goed beschermd als stads- of dorpsgezicht werd bijvoorbeeld niet gekeken naar het interieur, maar naar de verschillende beschermde onderdelen van de site en hun relatie tot elkaar. Bij een beschermd cultuurhistorisch landschap werden de landschappelijke erfgoedkenmerken en -elementen afgewogen enz. In sommige gevallen werd vastgesteld dat het goed beter beschermd wordt onder een ander statuut of met een andere afbakening waardoor de erfgoedwaarden beter gevrijwaard kunnen worden. In die gevallen gaat de opheffing van de bescherming gepaard met een nieuwe bescherming.

Opmerking VCOE:

De commissie uit bijgevolg haar bezorgdheid over de uitvoering van een 'snelle screening'. De nadruk ligt hier op het afsluiten van dossiers die in het verleden misliepen, zonder dat er een expliciet afwegingskader of breder (beleids)kader is voor de actualisering van beschermingen. De vrees bestaat dat – los van de al dan niet terechte opheffingen - dit een verkeerd signaal geeft naar eigenaars en gebruikers van beschermd erfgoed, te meer gezien thematischtypologische evaluaties en aanvullende beschermingen uitblijven. De commissie dringt aan in communicatie omtrent opheffingen

steeds duidelijk te maken dat verwaarlozing of wederrechtelijke ingrepen hiertoe geen aanleiding kunnen geven.

Behandeling van het advies:

De Beleidsnota Onroerend Erfgoed (2019-2024) van minister Matthias Diependaele, bevoegd voor onroerend erfgoed, kondigde aan dat we het huidige beschermde bestand zullen evalueren op basis van de hedendaagse inzichten inzake erfgoedwaarden. Om te voldoen aan de maatschappelijke vraag om op korte termijn door het volledige pakket beschermd erfgoed te gaan, werkte het agentschap vanaf juli 2021 tot december 2022 aan de 'snelle screening' van het beschermde bestand. Deze snelle screening had als doel om op een termijn van anderhalf jaar die beschermingen te detecteren die vandaag overduidelijk niet meer aan de hedendaagse selectiecriteria voor bescherming voldoen. Een doorgedreven thematisch of typologische afweging was in dit tijdsbestek niet mogelijk. Door de typologische opdeling van het te onderzoeken pakket, werd het wel mogelijk enige vergelijking door te voeren. In dit opzicht werd bij elk voorstel voor opheffing ook nagegaan of de opheffing geen hiaat in het beschermde bestand veroorzaakte.

Tijdens de evaluatie werd steeds bekeken of er nog een lopend handhavingstraject was en of in een bepaald dossier nog handhaving mogelijk was. Voor deze dossiers wordt dan ook geen opheffingsprocedure opgestart. Dit staat ook opgenomen in het eindrapport van de snelle screening (<https://oar.onroenderfgoed.be/publicaties/OAOE/267/OAOE267-001.pdf>).

Bovendien is in alle communicatie over dit project opgenomen dat wanneer er sprake is van verwaarlozing, het agentschap in eerste instantie inzet en aanstuurt op een handhavingstraject. Op de website van het agentschap Onroerend Erfgoed wordt duidelijk gecommuniceerd: "*Wanneer er sprake is van verwaarlozing, dan zullen we eerder aansturen op herstel of een schadevergoeding.*" (<https://www.onroenderfgoed.be/procedure-totopheffing>). Op het titelblad van het aanvraagformulier tot opheffing van een bescherming staat "*Opgelet! In geen geval kan verwaarlozing of gebrek aan onderhoud aanleiding geven tot een opheffing van de bescherming.*"

Opmerking VCOE:

5. Bijkomend verwijst de commissie naar haar vorige adviezen voor wat betreft de lessen die te trekken zijn uit opheffingsdossiers. De lopende evaluatie van het beschermde bestand zou ook aangegrepen moeten worden om beschermingen die bedreigd zijn prioritair te vrijwaren, en hierover publiek te communiceren.

Behandeling van het advies:

De evaluatie van het beschermde bestand heeft er ook voor gezorgd dat bepaalde sites opgemerkt werden waar recent werken werden uitgevoerd zonder toelating of vergunning of waar er sprake is van verwaarlozing van het beschermde goed. Deze dossiers worden vandaag opgevolgd. Het publiek communiceren van deze trajecten wordt echter niet beschouwd als een goed uitgangspunt voor een constructieve dialoog met de zakelijkrechthouders.

Daarnaast voerde het agentschap een analyse uit op onze databanken om na te gaan voor welke beschermde monumenten gedurende de afgelopen tien jaar geen toelatingen of premies werden aangevraagd. Dat kan immers een signaal zijn dat er mogelijk een verwaarlozingsproblematiek speelt. Dit kadert in het streven naar een proactieve handhaving. Voor ongeveer 2.000 beschermde monumenten bleek geen toelatings- of

premie-aanvraag beschikbaar. Deze lijst is de vertrekbasis om te bepalen voor welke monumenten verdere actie aangewezen is. Niet in alle gevallen zal er immers effectief een probleem zijn. Niet in alle gevallen zal er immers effectief een probleem zijn. Bovendien neemt het agentschap een studie proactieve handhaving op.

OPMERKINGEN OP HET DOSSIER

Opmerking VCOE:

6. *De onmiddellijke omgeving van het laatclassicistisch burgerhuis, Maastrichterstraat 94-96, is bij ministerieel besluit van 23 mei 2002 beschermd als stadsgezicht omwille van de historische waarde. Het burgerhuis zelf is bij hetzelfde besluit beschermd als monument omwille van de historische (i.c. historische en architectuurhistorische) waarde.*

Uit het dossier blijkt dat de omgeving van het burgerhuis aanvankelijk ingericht was als tuin. Sinds de jaren 1960 – vóór het moment van bescherming – werd deze zone nagenoeg volledig bebouwd en verhard. Er zijn geen sporen van de vroegere tuinaanleg herkenbaar. De motivering van het opheffingsvoorstel omvat een herevaluatie van de erfgoedwaarden op basis van de huidige selectiecriteria. Daarbij wordt verwezen naar het bestaan van een vijftigtal beschermde burgerhuizen of herenhuizen met gelijkaardige datering en stijl en waarvan de tuin aangeduid of beschreven wordt.

7. *De commissie stelt vast dat de voormalige tuinzone mee beschermd is als integrerend deel van het betreffende burgerhuis. Vandaag is deze zone niet herkenbaar als historisch tuinperceel. Er zijn geen beplantingen of elementen van aanleg meer aanwezig die verwijzen naar de historie van de site. Door de aanwezigheid van de garages en de niet-waardevolle verharding is ook de samenhang tussen de achterliggende omgeving en het burgerhuis verstoord.*

De commissie is van mening dat de bescherming als stadsgezicht vooral bedoeld was ter ondersteuning van het beschermde monument. Op heden sluit de open ruimte nog steeds functioneel aan bij het historische burgerhuis. Het perceel getuigt bovendien van de historische ligging van de site aan de deels beschermde middeleeuwse stadsomwalling. Het lijkt de commissie om die reden aangewezen de tuin vandaag als overgangszone bij het monument vast te leggen met bijzondere voorschriften.

De erfgoedwaarde van het laatclassicistische burgerhuis staat niet ter discussie. De bescherming als monument blijft dan ook behouden.

8. *Op basis van bovenstaande argumentatie en opmerkingen geeft de commissie een voorwaardelijk gunstig advies voor de voorlopige opheffing van de bescherming als stadsgezicht van de omgeving van een laatclassicistisch burgerhuis in Tongeren.*

De commissie vraagt de tuin als overgangszone bij het monument vast te leggen met bijzondere voorschriften.

Behandeling van het advies:

Elk voorstel tot opheffing van de bescherming binnen het project van de evaluatie van het beschermde bestand werd grondig onderzocht, afgewogen en geëvalueerd. De uitgewerkte inhoudelijke dossiers met een dossiereigen overzicht van de beschermings- en beheershistoriek zijn hiervan het resultaat. In sommige gevallen werd vastgesteld dat het goed beter beschermd wordt onder een ander statuut of met een andere afbakening waardoor de erfgoedwaarden beter gevrijwaard kunnen worden. In die gevallen gaat de opheffing van de bescherming gepaard met een nieuwe bescherming.

Het uitbreiden van de huidige bescherming als monument is enkel verantwoord als het uit te breiden deel intrinsieke erfgoedwaarden heeft. Bovendien komt een uitbreiding van de bescherming procedureel neer op een nieuwe bescherming van de site als monument en de opheffing van de oude bescherming.

Volgens de Memorie van Toelichting (p. 21, definitie 43°) geeft een overgangszone, binnen het kader van de bescherming van een onroerend goed, aan een aangrenzend gebied bijzondere of aanvullende voorschriften waardoor de bescherming beter kan worden gewaarborgd. De overgangszone sluit onmiddellijk aan bij het beschermd onroerend erfgoed. Een overgangszone heeft een belangrijke visueel-ruimtelijke component en/of omvat gebieden of voorwerpen, die een belangrijke functionele drager zijn voor het beschermde onroerend erfgoed.

Een overgangszone heeft dus geen eigen erfgoedwaarde maar een ondersteunende functie bij het beschermde goed. Een overgangszone wordt dus enkel ingesteld vanuit een specifieke beheersdoelstelling met bijhorende voorschriften. Het is echter onduidelijk welke beheerdoelstellingen of bijzondere of aanvullende voorschriften in deze overgangszone noodzakelijk zouden zijn om de erfgoedwaarden van het monument te waarborgen. De huidige aanleg van de tuin met garages en verharding ondersteunt de erfgoedwaarden van het burgerhuis niet en creëert geen meerwaarde voor het beschermde monument.

Bovendien kan een overgangszone niet toegevoegd worden aan een bestaande bescherming. Dit vraagt de opstart van een nieuwe beschermingsprocedure als monument met bijhorende overgangszone.

Conclusie: het advies heeft geen invloed op het inhoudelijk dossier en het ministerieel besluit.

1.2. Conclusie voorafgaand aan de voorlopige opheffing

Het uitgebrachte advies heeft geen invloed op het inhoudelijk dossier en het ministerieel besluit. Het inhoudelijk dossier noch het ministerieel besluit werden aangepast.

1.3. Conclusie voorafgaand aan de voorlopige opheffing

Het uitgebrachte advies heeft invloed op het inhoudelijk dossier en/of het ministerieel besluit. Het inhoudelijk dossier en/of het ministerieel besluit werden als volgt aangepast:

2. Opmerkingen en bezwaren uitgebracht na de voorlopige opheffing en voorafgaand aan de definitieve opheffing

2.1. Openbaar onderzoek en hoorrecht

2.1.1. Stad TONGEREN

De Stad Tongeren organiseerde het openbaar onderzoek van 1 mei tot en met 31 mei 2024.

Geen enkele zakelijkrechthouder(s) beriep/beriepen zich op het hoorrecht en vroeg(en) gehoord te worden door het agentschap. Ook de op deze wijze geuite bezwaren worden hieronder behandeld.

Tijdens het openbaar onderzoek één bezwaar ingediend. Dit wordt hierna behandeld. Het opheffingsdossier bevat de gegevens van de bezwaarindiener.

Omwille van privacy-redenen zijn de bezwaren anoniem opgenomen in dit document. Het opheffingsdossier bevat een overzicht van alle bezwaren en de gegevens van de bezwaarindieners.

Bezwaar uitgebracht tijdens het openbaar onderzoek:

Bezwaarindiener wenst bezwaar in te dienen tegen het opheffen van de bescherming van de tuin van het laat classicistische burgerhuis Maastrichterstraat 94-96 te Tongeren als stadsgezicht.

Bezwaarindiener merkt op dat er een grote tegenspraak tussen de omschrijving in het dossier, die op het archief werd ingekeken en waarin sprake is van 'het voorlopig opheffen van de bescherming als stadsgezicht van het betreffende burgerhuis' doelend op de tuin achter de woning en de omschrijving op de 'bekendmaking openbaar onderzoek' (aangebracht bezijden de poortopening).

Op dit laatste wordt het onderwerp van onderzoek als volgt omschreven, ik citeer: 'Op 14/03/2024 ondertekende de Vlaamse minister van Onroerend Erfgoed het besluit tot voorlopige opheffing van het ministerieel besluit van 23 mei 2002 houdende de bescherming van een laat classicistisch burgerhuis als monument en van de omgeving als stadsgezicht in Tongeren, Maastrichterstraat 94-96.'

Bij navraag op het archief liet men mij weten dat het enkel het opheffen van de bescherming van de tuin betreft en het burgerhuis beschermd blijft.

Bezwaarindiener gaat niet akkoord met het opheffen van de bescherming van de tuin, gezien de context sinds zijn bescherming ongewijzigd is (de huidige inrichting van de tuin is identiek aan de inrichting op 't ogenblik van zijn bescherming) en het algemeen belang ten tijde van de bescherming niet geëvolueerd is.

Gezien de aanwezige verharding en bebouwing van de tuin nooit vergund werden of oogluikend werden toegestaan, is het (i.p.v. af te zien van de bescherming van de tuin) aangewezen om de eigenaar te verplichten de verharding en de bebouwing ongedaan te maken en de tuin terug de ruimte te geven die hij tevoren had: van achterzijde burgerwoning tot aan de stadsomwalling, een situatie die kenmerkend is voor meerdere tuinen van burgerhuizen aan de noordzijde van de Maastrichterstraat.

Het feit dat men de historische stadstuin, bij gebrek aan gegevens hierover, niet meer kan reconstrueren, is geen reden om zijn bescherming op te heffen. Met het herstellen van de tuin worden burgerhuis en tuin immers weer één.

Een nieuw aangelegde tuin (al of niet geïnspireerd op één of andere historische tuin) die aansluit op de achterzijde van het burgerhuis, zal het burgerhuis als gebouw opwaarderen tot een huis zoals het vroeger was en waarin het plezierig wonen is.

Het zicht op de tuin doorheen de openstaande poort zal ook een niet te versmaden blik opleveren bij nieuwsgierige passanten in de Maastrichterstraat.

De bescherming van de tuin tussen huis en stadsomwalling voorkomt ingrepen aan tuinzijde van het burgerhuis, die funest zijn voor het monument. Een beschermd tuin beschermt ook het bijbehorende burgerhuis en vice versa.

Vandaar mijn dringende vraag om de bescherming van de tuin, die nu geen tuin meer is maar terug tuin kan worden, niet op te heffen."

Behandeling van het bezwaar:

De erfgoedwaarde van het laatclassicistische burgerhuis staat niet ter discussie. De bescherming als monument blijft dan ook behouden. De voormalige tuinzone werd mee beschermd als integrerend deel van het betreffende burgerhuis. Zoals aangetoond is in het inhoudelijk dossier, hebben de hedendaagse inzichten inzake erfgoedwaarde geleid tot een gewijzigde context waarin de erfgoedwaarden onvoldoende zijn voor een bescherming van de onmiddellijke omgeving van het laatclassicistisch burgerhuis, Maastrichterstraat 94-96 in Tongeren als stadsgezicht. Op het ogenblik van bescherming had de tuin geen intrinsieke erfgoedwaarde aangezien er geen erfgoedkenmerken en -elementen van een tuinaanleg aanwezig waren. Reeds in de jaren 1960 was de tuin verhard en sinds 1968 voorzien van garageboxen.

2.2. Conclusie

De adviezen en bezwaren uitgebracht na de voorlopige opheffing en voorafgaand aan de definitieve opheffing hebben geen invloed op het inhoudelijk dossier en het ministerieel besluit. Het inhoudelijk dossier noch het ministerieel besluit werden aangepast na de voorlopige opheffing.